

[Forsvarsministeren]

Dagsordenen fra socialistisk folkeparti og VS må regeringen afvise. Den socialdemokratiske dagsorden har vi mere sympati for; den fastslår jo indledningsvis et forhold, som der er enighed om. Her er ingen ændring i forhold til hidtidig politik.

Når det gælder spørgsmålet om et udredningsarbejde i nordisk sammenhæng omkring den atomfrie zone, er det regeringens opfattelse, at vi ikke kan have noget imod, at man sagligt og seriøst beskæftiger sig med zonespørgsmålet. Det vil efter vores opfattelse måske også kunne bidrage til at klæde en række af de myter af, der hersker omkring denne zone. Men vi må stille os tvivlende over for værdien af forslaget, især da vi jo kender holdningen i de andre nordiske lande.

Jeg skal på den baggrund opfordre til, at man undlader at stemme til den socialdemokratiske dagsorden.

Albrechtsen (VS):

Jeg synes, der her i dag har været tale om en god debat. Det synes jeg af tre grunde.

For det første selvfølgelig fordi debatten ser ud til at ende med et virkelig godt resultat. Det er jo ikke uvæsentligt for bedømmelsen af en debat, og det socialdemokratiske dagsordensforslag er et godt forslag. Vi mener naturligvis, at vores eget er bedre, fordi det indeholder et punkt mere, som vi gerne havde set var med, men det, der er med i det socialdemokratiske forslag, er vi godt tilfredse med, og vi betragter det som et væsentligt fremskridt.

Så har debatten for det andet afdækket nogle meget væsentlige uenigheder her i folketinget, som jeg synes det er meget vigtigt at få diskuteret videre i den kommende tid, ikke mindst når hr. Ivar Hansen nu nævner, at man skal til at have færdiggjort arbejdet i det sikkerhedspolitiske udvalg. Der er jo konstateret den klare uenighed her i folketinget, at der faktisk er et flertal, som ikke kan acceptere, at Danmark på noget tidspunkt skulle forsvares ved hjælp af atomvåben, og så er der konstateret et mindretal, som faktisk ikke vil udelukke den mulighed. Det er, så vidt jeg kan bedømme det, en helt fundamental sikkerhedspolitisk brudflade.

Skulle jeg på den baggrund vurdere mulighederne for, at der kunne blive en sagligt,

velbegrunder enighed i det sikkerhedspolitiske udvalg, så måtte min forudsigelse gå i retning af, at man ikke kan lave et forlig mellem partier, som mener, at Danmark kan forsvares med atomvåben, og så partier, som på det skarpeste må afvise, at den mulighed nogen sinde skulle kunne accepteres.

Jeg er ikke ked af, at den dybe uenighed i folketinget er blevet fastslået, for jeg tror, det er meget vigtigt, at den type uenighed også når ud til analyse og debat i befolkningen, for så tror jeg at de borgerlige partiers standpunkt vil tabe. Jeg tror nemlig, at der også i befolkningen er et helt klart flertal imod, at Danmark nogen sinde skulle forsvares med atomvåben.

Som tredje grund til, at det har været en god debat, vil jeg nævne, at vi dog i nogen grad har fået afklaret en række af de spørgsmål, som vi stillede. Det skyldes nu ikke forsvarsministerens indsats, er jeg nødt til at sige; sfinksen opretholder stort set uforstyrret af debattens gang sit uudgrundelige ansigtsudtryk og nægter at lade sig aftvinge sin gåde, frivilligt i hvert fald, men der kom nogle enkelte sprækker i stenansigtet.

Ministeren erkendte, at det var meget lidt tænkeligt, at konsultationer ville blive udeladt, men dermed erkender ministeren altså også, at det kan tænkes inden for retningslinjerne. Det har vi i dag fået bekræftet, og alene det, at det kan tænkes – så kan vi have forskellige opfattelser af, hvor stor risikoen er – er jo nok til fuldt ud at berettigg denne debat.

Så siger ministeren, at der også står i disse kongresrapporter – og det er jo rigtigt – at den amerikanske regering mener, at konsultationer skal være den altovervejende hovedregel. Ja vist, men altså en regel med undtagelser, en regel, som kunne føre til, at undtagelsen var den, der drejede sig om det danske territorium i en krisesituation.

Så er vi i hvert fald nået så langt, at ministeren har måttet bekræfte, at det, som var grundantagelsen for, at vi fandt det nødvendigt at rejse denne forespørgsel, nemlig at Danmark ikke har denne sikkerhed for sin atomsuverænitet, var rigtigt. Det havde vi ret i. Desværre, vil jeg sige, for det havde da været godt, om ministeren havde kunnet påvise, at vi havde uret, men det havde vi altså ikke.